

A kiskakas gyémánt félkrajcárja

Arany László feldolgozása

Volt a világon egy szegény asszony, annak volt egy kiskakasa. Csak ott keresgél - kapirgál a kiskakas a szeméten, egyszer talál egy gyémánt félkrajcárt. Arra megy a török császár, meglátja a kiskakasnál a gyémánt félkrajcárt, azt mondja neki:

- Kiskakas, add nekem a gyémánt félkrajcárod!
- Nem adom biz én, kell a gazdasszonyomnak.

De a török császár erővel is elvette tőle, hazavitte, betette a kincseskamrájába. A kiskakas megharagudott, felszállott a kerítés tetejére, elkezdett kiabálni:

- Kukurikú, török császár, add vissza a gyémánt félkrajcárom!

A török császár, csak hogy ne hallja, bement a házba, de akkor meg a kiskakas az ablakába repült, onnan kiabálta:

- Kukurikú, török császár, add vissza a gyémánt félkrajcárom!

Megharagudott erre a török császár.

- Eredj, te szolgáló, fogd meg azt a kiskakast, hogy ne kiabáljon, vedd bele a kútba!

A szolgáló megfogta, kútba vetette. De a kiskakas csak elkezdte a kútban:

- Szidd fel, begyem, a sok vizet, szidd fel, begyem, a sok vizet.

Arra a begye mind felszitta a vizet a kútból.

A kiskakas megint felszállott a török császár ablakába:

- Kukurikú, török császár, add vissza a gyémánt félkrajcárom!

Megint azt mondja erre a török császár a szolgálójának.

- Eredj, te szolgáló, fogd meg azt a kiskakast, vedd bele az égő kemencébe!

A szolgáló megint megfogta a kiskakast, s az égő kemencébe vetette. De a kiskakas megint csak kezdi:

- Ereszd ki, begyem, a vizet, hadd oltsa el a tüzet. Ereszd ki, begyem, a vizet, hadd oltsa ki a tüzet!

Erre a begye mind kieresztette a vizet, eloltotta a tüzet. Akkor megint csak felszállott az ablakba.

- Kukurikú, török császár, add vissza a gyémánt félkrajcárom!

Még nagyobb méregbe jött erre a török császár.

- Eredj, te szolgáló, fogd meg azt a kiskakast, vedd bele a kasba, hadd csípjék agyon a darazsak!

A szolgáló belevetette a kiskakast a kasba. Ott megint elkezdte a kiskakas:

- Szidd fel, begyem, a darázst, szidd fel, begyem, a darázst!

Erre a begye mind felszitta a darázst. Akkor megint felszállott a török császár ablakába.

- Kukurikú, török császár, add vissza a gyémánt félkrajcárom!

Már a török császár nem tudta, mit csináljon vele.

- Eredj, te szolgáló, hozd ide azt a kiskakast, hadd tegyem a bő bugyogóm fenekébe!

Akkor a kiskakas megint csak elkezdte:

- Ereszd ki, begyem, a darázst, hadd csípje meg a farát! Ereszd ki, begyem, a darázst, hadd csípje meg a farát!

A begye mind kieresztette a darázst, azok jól megcsípkedtek a török császár farát. Felugrik erre a török császár.

- Jaj, jaj, a fránya egye meg ezt a kiskakast, vigyétek hamar a kincseskamrába, hadd keresse meg a maga gyémánt félkrajcárját!

Bevitték a kiskakast a kincseskamrába, ott megint elkezdte a maga nótáját:

- Szidd fel, begyem, a sok pénzt, szidd fel begyem a sok pénzt!

Erre a begye mind felszitta a török császár három kád pénzét. A kiskakas hazavitte, odaadta a gazdasszonyának, gazdag asszony lett belőle, még máig is él, ha meg nem halt.